

Relikvia

*Mert nekem az volt
a legszebb barátom,
mikor túl annyi halálon
múltadat megnyitottad.*

*Hány generáció is? Kettő, három?
Őrizte falon,
könyvbe téve,
hogy épp ott nyílják szét,
e becses ereklyét.*

*Tudod, nekem az volt a szép,
ahogy a sárgult képek között
helyet kapott ő is.
Oly természetesen, mintha maga is a kis suszter
bánrévei családtagja volna.*

*Csak álltam, a frissen szerzett
új lakásban,
hol elhelyezted Te is,
akárcsak őseid,
a szekrénytetőre, hogy mindenki lássa,
onnan néz a bejövőre:
– Zrínyi Ilona fotografált
koponyája.*